

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15T/75/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821010254
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7821010254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Miroslav Majerník na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.10.2021 v Rožňave, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný M. H., D.. XX.XX.XXXX S. F., H. N. G. H. XXX,

uznáva sa za vinného, že

v období od 30.06.2021 do 03.07.2021 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v byte v G. H. Č.. XXX, okres Rožňava, kde býval spoločne s družkou a maloletými deťmi, počas hospitalizácie svojej družky v nemocnici, v jednom prípade vošiel do detskej izby, kde spala maloletá S. Cs., nar. v roku 2017, spoločne so svojou sestrou, podišiel k nevlastnej dcére - maloletej S. Cs., vyzliekol jej šortky a začal sa dotýkať jej genitálií a konečníka svojím pohlavným údom, ktorý sa pokúšal zasunúť do jej konečníka so slovami, že sa jedná o „teplý teplomer“ a nebude ju to bolieť, čo však maloletú štípalo a bolelo, následne od svojho konania upustil, pričom maloletej povedal, že o tom nesmie nikomu povedať,

teda

osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchal

zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona

za to mu ukladá:

Podľa § 201 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona (§ 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona) trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný M. H. na hlavnom pojednávaní pred súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Súd položil obžalovanému nasledovné otázky a to či rozumel, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumel právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. Obžalovaný na všetky vyššie uvedené otázky odpovedal kladne.

Súd prijal jeho vyhlásenie, keďže bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní (výpoveďami svedkov, znaleckými posudkami a listinnými dôkazmi), ako aj kladnými odpoveďami obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku a súhlasným stanoviskom prokurátora a opatrovníka poškodenej.

Z vykonaných dôkazov, konkrétne zo znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychiatria, sexuológia, je zrejmé, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou. Je schopný chápať zmysel trestného konania a aj v čase spáchania skutkov bol schopný rozpoznať trestnosť svojho konania, rozpoznávacía zložka bola plne zachovaná. Sexualita obžalovaného je deviantná. V sexuálnom systéme u obžalovaného chýba koordinácia, kam sa radí exhibicionizmus aj sexuálna agresivita. Vyšetrením obžalovaného znalkyňa taktiež zistila, že v čase spáchania skutku bola ovládacia schopnosť podstatne znížená na polovicu.

Z listinných dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný má jeden záznam v registri priestupkov a to za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Z miesta bydliska nie je bližšie charakterizovaný. Doposiaľ bol 4x súdne trestaný. Naposledy rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 2T/25/2016 zo dňa 21.12.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7To/7/2017 zo dňa 23.02.2017 bol uznaný vinným zo spáchania prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. e/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zo skutku v uvedenej veci vyplýva, že obžalovaný mal okrem iného vybrať z nohavíc svoj pohlavný úd, začať onanovať a vzdychať.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere ukladaného trestu prihliadal súd najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Zároveň súd zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný spáchal prejednávajú trestnú činnosť v stave podstatne zmenšenej príčetnosti.

Priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie vyhodnotil súd ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák.. Priťažujúcou okolnosťou u obžalovaného je, že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.).

Pokiaľ ide druh a výšku uložených trestov ako aj uloženého ochranného opatrenia, tak súd má za to, že v prejednávanej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom za súčasného uloženia ochranného liečenia podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona.

Podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona môže súd znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v § 39 ods. 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

Pri posudzovaní príčetnosti obžalovaného v čase spáchania skutku možno vzhľadom na závery znaleckého posudku nepochybne vylúčiť nepríčetnosť obžalovaného v čase spáchania skutku, ako aj jeho „plnú“ príčetnosť. Znalkyňou zistené podstatné zníženie ovládacích schopností u obžalovaného v čase spáchania skutku možno charakterizovať ako jeho zmenšenú príčetnosť, ktorá v zásade nevylučuje trestnú zodpovednosť páchatel'a a nemá vplyv ani na existenciu jeho trestnej zodpovednosti za stíhané konanie, ale voči takémuto páchatel'ovi odôvodňuje osobitný postup vo vzťahu k jeho trestaniu. V tomto smere je potrebné uviesť, že zmenšená príčetnosť je priestor medzi príčetnosťou a nepríčetnosťou, v ktorom môže byť ovládacia alebo rozpoznávacía zložka znížená rôznou mierou. Aj odborná psychiatrická literatúra uvádza, že medzi príčetnosťou a zmenšenou príčetnosťou leží široký medzipriestor a osoby, ktoré doň spadajú, buď plne nechápu protiprávnosť svojho konania, alebo nemajú potrebné zábrany proti protiprávnemu konaniu, alebo oboje. Sú síce z právneho hľadiska zodpovedné, ale ich vina v porovnaní s úplne zdravým človekom je menšia.

Uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú zákonom stanovenú hranicu podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona v spojení s ústavným ochranným sexuologickým liečením považoval súd za plne opodstatnené, keďže obžalovaný sa dopustil prejednávanej trestnej činnosti v stave zmenšenej príčetnosti, pričom je nepochybné, že práve jeho sexuálna deviácia mala podstatný vplyv na jeho protiprávne konanie. V nadväznosti na uvedené súd dodáva, že stav páchatel'a so zmenšenou príčetnosťou (to sa týka aj obžalovaného), býva často taký, že táto osoba nie je plne spôsobilým objektom výkonu trestu, ako je tomu v prípade iných (zdravých) páchatel'ov. Preto je namieste, najmä s prihliadnutím na sexuálnu deviáciu obžalovaného, voľiť také prostriedky, ktoré by čo najlepšie viedli k cieľu, ktorým je hlavne účinná ochrana ostatných pred možnými protiprávnymi činmi obžalovaného do budúcnosti. Tento osobitný postup pri trestaní takýchto páchatel'ov, ktorý odôvodňuje zmenšená príčetnosť, je v súlade so zásadou, podľa ktorej stav zmenšenej príčetnosti neznamená trestať menej, ale znamená trestať inak. Závažnosť a spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného, ktorý sa dopustil trestnej činnosti v stave zmenšenej príčetnosti, je tu vyvažovaná povinným uložením ochranného liečenia, pričom takýto postup je odôvodnený zdravotným stavom obžalovaného. Súd sa pri tom plne stotožňuje so závermi znaleckého dokazovania, v zmysle ktorých stav obžalovaného vyžaduje uloženie ochranného sexuologického liečenia v ústavnej forme. Vzhľadom k uvedenému musí byť pri sankcionovaní obžalovaného dominantné uloženie ochranného sexuologického liečenia ústavnou formou, ktoré tu do určitej miery nahrádza aj trest odňatia slobody, pretože práve liečebným prístupom možno dosiahnuť ochranu spoločnosti účinnejšie, než výkonom trestu odňatia slobody. Uloženie trestu odňatia slobody kratšieho trvania a nahradenie časti tohto trestu ochranným liečením pokladá súd u obžalovaného za žiadúce, pretože sexuálnu deviáciu obžalovaného nie je možné pozitívne a účelne ovplyvniť výkonom trestu odňatia slobody, pričom práve ochranné ústavné sexuologické liečenie by malo byť schopné, čo najúčinnejšie eliminovať hrozbu opakovania trestnej činnosti zo strany obžalovaného v budúcnosti.

Opätovne možno zvýrazniť, že ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona je špeciálnym ustanovením, týkajúcim sa ukladania trestu zmenšene príčetnému páchatel'ovi, ktorý viac ako uloženie trestu odňatia slobody potrebuje liečenie, ktorého uloženie je v takomto prípade povinné. Vzhľadom k uvedenému je logická aj právna úprava, ktorá pri výmere trestu odňatia slobody zmenšene príčetnému páchatel'ovi nestanovuje žiadne hranice. Jedinou zákonnou požiadavkou podľa ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona je to, aby súd okrem trestu odňatia slobody uložil aj ochranné liečenie. Výmeru trestu odňatia slobody zákon ponecháva na úvahu súdu, pretože tá bude závisieť najmä od zdravotného stavu zmenšene príčetného páchatel'a.

S poukazom na uvedené má teda súd za to, že okrem uloženia ochranného ústavného sexuologického liečenia obžalovanému, ktoré musí byť v prípade obžalovaného dominantné, bude u neho pri použití ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona postačujúce uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov. Zaradenie obžalovaného pre účely výkonu trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia zodpovedá skutočnosti, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Pri uložení ochranného sexuologického liečenia v ústavnej forme súd postupoval podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, keďže ide o prípad uvedený v § 39 ods. 2 písm. c/ a taktiež obžalovaný spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti.

Takto uložený trest odňatia slobody spolu s uloženým ochranným sexuologickým liečením v ústavnej forme podľa názoru súdu plne zodpovedajú zásade primeranosti a individualizácie trestných sankcií, mali

by byť postačujúce z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie (vrátane dostatočnej ochrany spoločnosti), a súčasne byť dostatočnou garanciou nepáchania ďalšej trestnej činnosti obdobného charakteru obžalovaným v budúcnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.